● НА ЧАСІ

УРЯД СТВОРЮЄ ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ З ПИТАНЬ ВЕТЕРАНІВ ТА УЧАСНИКІВ АТО

Про це повідомив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк після відвідання Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України, де на лікуванні перебувають учасники АТО, повідомляє Урядовий портал. Глава уряду поспілкувався з військовослужбовцями, які перебувають на лікуванні в нейрохірургічному відділенні Клініки нейрохірургії та неврології центру, а також із членами родин учасників АТО і волонтерами.

Арсеній Яценюк наголосив, що на сьогодні учасниками антитерористичної операції є вже близько 50 тисяч бійців: «Тисячі поранені. Багато сімей залишилися без годувальника».

За його словами, служба повинна займатися, зокрема, соціальним забезпеченням ветеранів та учасників АТО, зокрема їхньою реєстрацією, працевлаштуванням, медичною та психологічною реабілітацією, а також забезпеченням житлом сімей, які залишилися без годувальника.

Глава уряду зазначив, що провів зустріч із парламентськими фракціями з питання створення цієї Державної служби. За його словами, ідеєю уряду було створення окремого міністерства у справах ветеранів АТО, проте вона не отримала підтримки народних депутатів України: «Ми прийняли рішення — тоді створюємо службу».

Прем'єр-міністр виступив із пропозицією провести конкурс на посаду керівника цієї Державної служби, зазначивши, що в уряду є декілька кандидатів: «Хотілось би, щоб керівник цієї служби був безпосередньо учасником Антитерористичної операції, який там воював, який має знання, досвід, відповідну репутацію і довіру».

Окрім того, уряд прийняв рішення про виділення коштів на протезування для постраждалих бійців антитерористичної операції.

Арсеній Яценюк звернувся до приватних клінік з проханням допомогти в реабілітації учасників АТО: «Левову частину коштів на лікування за кордоном збирають волонтери. Тому частину дасть держава, частину дають люди, і сподіваюся, що приватні клініки також будуть допомагати сім'ям і цим хлопцям».

Глава уряду також нагадав, що два місяці тому Кабінет Міністрів прийняв рішення про забезпечення житлом родин загиблих в ході АТО, якщо ці сім'ї не мають відповідних житлових умов: «Загалом зараз список більше 400 сімей».

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 12 СЕРПНЯ 2014 РОКУ №42 (5275)

● ПРЯМА МОВА

«ВОНИ — СПРАВЖНІ ГЕРОЇ...»

— Кожен із військовослужбовців 72-ї бригади, хто залишився та виконав свій обов'язок, буде представлений до державної нагороди або відзнаки Міністерства оборони України. Найближчим часом бригада буде доукомплектована, забезпечена озброєнням та технікою, посилена бойовими офіцерами. Після проходження необхідної медичної та психологічної реабілітації солдати та офіцери бригади будуть направлені на ротаційній основі у відпустки, — розповів Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей.

СТОР. 2

● ХРОНІКА АТО

РФ: «ЗАБОРОНА ПРОТИПІХОТНИХ МІН? НІ, НЕ ЧУЛИ»

На українсько-російському кордоні продовжуються обстріли прикордонних позицій та населених пунктів з території РФ. Також Росія вдалася до заборонених прийомів ведення війни. Так, під час обстрілу прикордонного пункту в селі Мілове Луганської області з боку Російської Федерації були дистанційно запущені протипіхотні міни. Варто зазначити, що зброї на кшталт тієї, яка була використана проти військовослужбовців застави, в Україні немає. А використання протипіхотних мін заборонене міжнародним гуманітарним правом. Окрім того, прикордонна застава розташована в центрі населеного пункту Мілове, тому на мінах могли підірватися й мирні жителі, насамперед діти.

СТОР. 3

Фото Тараса ГРЕНЯ

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA
HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

Народна АРМІЯ
12 серпня 2014 року

●ОФІЦІЙНО

ГРАНИЧНИЙ ВІК ВІЙСЬКОВОЗОБОВ'ЯЗАНИХ У ЗАПАСІ ПІДВИЩЕНО

Президент України Петро Порошенко підписав Закон про підвищення граничного віку перебування військовозобов'язаних у запасі, які мають досвід проходження військової служби та можуть бути використані для доукомплектування Збройних Сил України та інших військових формувань, повідомив офіційний сайт глави держави.

У відповідності до Закону № 1604-VII «Про внесення змін до статті 28 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», граничний вік перебування військовозобов'язаних у запасі підвищений для другого розряду з 50 до 60 років для рядових, сержантів, старшин, з 55 до 60 років — для молодшого та старшого офіцерського складу, до 65 років — для вищого офіцерського складу.

●ЗАЯВА МЗС УКРАЇНИ

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО ДЛЯ ВСІХ ОДНЕ

У зв'язку з намаганнями російської сторони організувати так званий «гуманітарний» конвой в Україну, МЗС вважає за доцільне заявити про таке.

На тлі неодноразових порушень російською стороною режиму державного кордону з Україною та поставок зброї, техніки та найманців в української сторони існують обґрунтовані підстави вважати, що згаданий конвой може бути використаний для подальшої ескалації напруги і призведе до ще більшого ускладнення становища жителів Донбасу.

Ми уже звернулися до міжнародних партнерів, які погодилися надати допомогу і підтримку уряду України у забезпеченні нагальних гуманітарних потреб та відбудові Донбасу. В Україні результативно працює Міжвідомчий координаційний штаб за участю представників уряду, організацій системи ООН, а також Міжнародного комітету Червоного Хреста.

Нагадуємо російській стороні, що згідно з міжнародним правом направлення гуманітарних вантажів передбачає звернення від України як приймаючої держави, узгодження переліку предметів гуманітарної допомоги, її доставку виключно каналами ООН або через Міжнародний комітет Червоного Хреста. Крім того, будь-яке постачання гуманітарної допомоги в райони, які знаходяться під тимчасовим контролем терористів, можливе у разі досягнення відповідних домовленостей у рамках консультацій Тристоронньої контактної групи з акторами на місцях. Цю позицію повністю поділяє міжнародна спільнота, що підтверджує також засідання Ради Безпеки ООН.

Закликаємо Російську Федерацію утриматися від будь-яких спроб надсилання гуманітарних вантажів в Україну без дотримання вищезазначених умов.

Звертаємося також до наших міжнародних партнерів з проханням закликати РФ слідувати виключно цій логіці дій та утриматися від будь-яких кроків, що можуть призвести до загострення ситуації на Донбасі.

●ОГОЛОШЕННЯ

Адміністративне управління Генерального штабу Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади провідного спеціаліста відділу моніторингу Адміністративного управління Генерального штабу Збройних Сил України.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра.

Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді спеціаліста I або II категорії не менше 1 року або стаж роботи за фахом, з урахуванням перебування на військовій службі, не менше 5 років.

Термін подання документів до конкурсної комісії протягом тридцяти календарних днів від дня опублікування оголошення за адресою:

03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6.
Контактний телефон: 271-36-24.

***

Служба безпеки України, за адресою м. Київ — 01601, вул. Володимирська, 33, оголошує конкурс на заміщення вакантної посади заступника начальника головного управління.

До участі в конкурсі допускаються особи, які мають вищу освіту за напрямами підготовки «правознавство» та стаж роботи не менше двадцяти років, досвід роботи на керівних посадах або на відповідних посадах в органах місцевого самоврядування не менше п'ятнадцяти років.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці буде надана кадровим підрозділом за тел. 281-53-50.

Термін прийому документів — протягом 30 календарних днів з дня оголошення про проведення конкурсу.

●ВІРНІ ПРИСЯЗІ

«ВОНИ — СПРАВЖНІ ГЕРОЇ...»

«Кожен із військовослужбовців 72-ї бригади, хто залишився та виконав свій обов'язок, буде представлений до державної нагороди або відзнаки Міністерства оборони України». На цьому під час зустрічі з воїнами 72-ї окремої механізованої бригади наголосив Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей. Він зустрівся з бійцями відразу після маршу, повідомило Управління преси та інформації МО України.

Справжні герої — вони втримували державний кордон, відтягли на себе чималі сили терористів, стримували колони бронетехніки кремлівських найманців та забезпечили таким чином умови для наступальної операції Збройних Сил України на інших напрямах. Один із результатів операції — взяття стратегічних висот, що дозволяє нам сьогодні контролювати даний сектор.

— Особливо хотів би відзначити командира одного з батальйонів бригади майора Михайла Драпатого та начальника штабу бригади підполковника Івана Гараза, які разом зі своїми бійцями, попри все, тримали оборону під ударами російської реактивної артилерії, — наголосив Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей.

— Найближчим часом бригада буде доукомплектована, забезпечена озброєнням та технікою, посилена бойовими офіцерами. Після проходження необхідної медичної та психологічної реабілітації солдати та офіцери бригади будуть направлені на ротаційній основі у відпустки, — розповів генерал-полковник Валерій Гелетей.

— З доукомплектацією частини, переконаний, проблеми не буде, оскільки менш ніж за годину понад сто військовослужбовців 17-го батальйону територіальної оборони, який розташований неподалік, звернулися до мене з проханням перевести їх до складу бригади, — додав Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей.

●ТВОЇ, ВІТЧИЗНО, ПАТРІОТИ

МИКОЛАЇВ З КВІТАМИ ЗУСТРІВ ГЕРОЇВ-ДЕСАНТНИКІВ

Щоб привітати земляків-десантників із 79-ї Миколаївської окремої аеромобільної бригади високомобільних десантних військ ЗС України, які повернулись із зони проведення АТО, до КПП військової частини прийшло багато мешканців міста, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

Люди тримали українські прапори, квіти, плакати та різноманітну національну символіку. Періодично у натовпі скандували: «Героям — слава!», а також співали гімн України.

Найщиріші слова любові та подяки за те, що повернулись живими, десантники почули від рідних та близьких, в обіймах яких вони відразу потрапляли. Також з героями України зустрілось командування з'єднання та керівники Миколаївської області й обласного центру.

Відповідаючи на запитання численних представників ЗМІ, десантники 79-ї Миколаївської окремої аеромобільної бригади ВДВ ЗС України наголосили, що в найскладніших ситуаціях, в які їм довелось потрапити, завжди пам'ятали про вірність військовому обов'язку та високе звання українського десантника.

●У ГАРНІЗОНІ СВЯТО

НОВОСІЛЛЯ НА РІВНЕНЩИНІ

У Костополі, що на Рівненщині, Міністерство оборони України придбало 33 квартири для військовослужбовців, пенсіонерів та родин загиблих в АТО. 26 військовослужбовців отримали оглядові ордери на постійне та службове житло, решта квартир залишаються зарезервованими для сімей загиблих учасників антитерористичної операції.

Серед військовослужбовців, що отримали житло, підполковник Віталій Грибанов, який на квартирній черзі перебував 23 роки. З дружиною Оленою та двома доньками він змінив чотири гарнізони й останнім часом проживав у гуртожитку. Він безмежно задоволений тим, що нарешті здійснилася заповітна мрія його родини — у них з'явився власний дах над головою.

— Нині в гарнізоні на квартирній черзі перебувають ще 949 родин. Ми бачимо, що в такий складний час керівництво Міністерства оборони робить усе можливе, щоб захистити військових соціально. Отже, маємо надію, що кількість безквартирних Рівненщини буде зменшуватися, — зазначив голова житлової комісії Рівненського гарнізону полковник Володимир Кузик.

Олександр ГАЙН,
Рівне

●НАШІ В ЛІБЕРІЇ

УКРАЇНСЬКІ КОЛЬОРИ В АФРИКАНСЬКОМУ НЕБІ

Завершилась чергова, 20, ротація 56-го окремого вертолітного загону ЗС України Місії ООН у Ліберії. З прибуттям заключної групи військовослужбовців до африканської країни загін у повному складі розпочав виконання миротворчих завдань, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

З особовим складом загону проводяться заняття щодо особливостей виконання миротворчих завдань в африканській державі. Зокрема, для льотно-підйомного складу проведено низку брифінгів щодо завдань Місії ООН, порядку виконання польотних завдань та їхньої специфіки в різних районах країни, особливостей використання навігаційних засобів, дотримання заходів безпеки. Для проведення занять було запрошено спеціалістів AIR OPS Center Місії ООН.

У командуванні загону зазначають, що з моменту прийому повноважень льотчики нової ротації на вертольотах Мі-8 та Мі-24 провели в африканському небі понад 50 годин. У важких кліматичних умовах континенту, де в розпалі сезон дощів, перевезено велику кількість особового складу, вантажів. Крім базового майданчика 56-го окремого вертолітного загону, що дислокується в міжнародному аеропорту Робертсфілд, українські екіпажі несуть чергування на аеродромі Грінвілл та в сусідній країні Кот-д'Івуар.

— Умови виконання миротворчої місії сьогодні є непростими, але особовий склад загону з честю виконає це завдання. Українські миротворці розуміють, яка це відповідальність і в який непростий для нашої держави час нас направлено забезпечувати мир на африканському континенті. Усі військовослужбовці — фахівці наземних служб, льотно-підйомний склад — уже приступили до виконання завдань, — зазначив командир загону льотчик першого класу полковник Петро Пліс. — Щоправда, льотчики, бортові техніки та бортові перекладачі, які прибули до країни другим бортом, повинні пройти ще певну підготовку, скласти заліки з допуску до виконання польотів, тренування з виживання в умовах тропічного клімату під час аварійної посадки чи вимушеного покидання вертольота. Цей процес ще триває, а після його завершення уже весь льотно-підйомний склад приступить до виконання завдань, — додав полковник Петро Пліс.

ХРОНІКА АТО

РФ: «ЗАБОРОНА ПРОТИПІХОТНИХ МІН? НІ, НЕ ЧУЛИ»

Оборона держави — це не лише глибоко ешелоновані бойові порядки армії, а й виважена та оперативна дипломатична політика. Так, 9 серпня, завдяки оперативній дипломатичній роботі Президента України Петра Порошенка вдалося запобігти широкомасштабному вторгненню військ Російської Федерації на територію України. Для цього планувалося використати як прикриття Міжнародний комітет Червоного Хреста, з яким нібито було погоджено введення гуманітарної колони під охороною великої кількості підрозділів «російських миротворців». Прикметно, що Міжнародний комітет Червоного Хреста повністю спростував інформацію Росії про свою участь у формуванні гуманітарної колони. Після оперативного інформування світового співтовариства про плани Росії члени Ради Безпеки ООН під час позачергового засідання висловили підтримку позиції України, що будь-яке входження російських військових на українську територію призведе до ескалації конфлікту та вважатиметься актом агресії. Всі міжнародні партнери України запевнили главу нашої держави в тому, що не допустять провокаційних кроків щодо України.

У цьому контексті варто наголосити, що відповідно до норм міжнародного права направлення будь-яких гуманітарних вантажів до України має бути не тільки попередньо узгодженим з українською стороною, але й передбачає наявність відповідного звернення з боку нашої держави, а також подальше митне оформлення таких вантажів та їхню доставку офіційними каналами. Супроводження гуманітарних вантажів миротворчими чи військовими контингентами без погодження сторонами суперечить нормам міжнародного права.

Також 9 серпня українські військові завдяки завданню добре скоординованих ударів повністю звільнили від російських найманців три населені пункти: Круглик і Міусинськ у Луганській області та Пантелеймонівку в Донецькій області. Крім того, підрозділи Збройних Сил України вступали у бойове протистояння з терористами в населених пунктах Многопілля, Степанівка, Григорівка, Красний Яр, Перемога, Шишкове, Комишне, Новоаннівка, Красна Талівка, Дмитрівка, Сабівка та біля аеропорту Луганська. Дії сил АТО супроводжувалися завданням точкових ударів авіації по базах та опорних пунктах терористів. Зокрема, біля Горлівки Донецької області знищено 10 одиниць броньованої техніки з екіпажами. Ще одну колону військової техніки терористів українські льотчики знищили біля населеного пункту Антрацит Луганської області.

Пілот українського винищувача МіГ-29, якому вдалося відвести підбитий літак від житлових кварталів Горлівки та катапультуватися, благополучно повернувся до своєї військової частини. Йому довелося кілька діб пересуватися територією, яка тимчасово контролюється терористами і подолати відстань приблизно у 40 км. Високий професіоналізм пілота, вміння орієнтуватися на місцевості та виживати в надскладних умовах допомогли українському льотчику добратися до бази сил АТО живим та неушкодженим.

Приблизно о 1:40 ночі 10 серпня російська сторона передала українським прикордонникам п'ятьох військовослужбовців 72-ї окремої механізованої бригади, які незаконно утримувались на території Російської Федерації. Про це під час прес-конференції в Києві заявив речник Інформаційно-аналітичного центру РНБО Андрій Лисенко.

Протягом 10 серпня сили АТО продовжували успішні наступальні дії. Зокрема, вже максимально звужено кільце навколо Донецька. Збройні Сили України завдали вогневі удари по опорних пунктах противника. У результаті знищено значну кількість техніки та живої сили терористів. У лавах бойовиків спостерігаються паніка та хаос. Фіксуються масові випадки дезертирства терористів. У них залишається лише один вихід, щоб врятувати своє життя — скласти зброю та здатись.

Протягом доби сили АТО 30 разів вступили у вогневий контакт з терористами в районах населених пунктів Міусинськ, Рясне, Майорське, Дебальцеве, Кам'янка, Весела Тарасівка, Амвросіївка, Стукалова Балка, Жовте, Гайове, Сабівка, Авдіївка, Челюскінець, Розівка, Бокове-Платове, Лисички, Комуна, Нижня Вільхова, Петрівське та в районі кургану Савур-Могила.

На українсько-російському кордоні продовжуються обстріли прикордонних позицій та населених пунктів з території РФ. Також Росія вдалася до заборонених прийомів ведення війни. Так, під час обстрілу прикордонного пункту в селі Мілове Луганської області з боку Російської Федерації були дистанційно запущені протипіхотні міни. Варто зазначити, що зброї на кшталт тієї, яка була використана проти військовослужбовців застави, в Україні немає. А використання протипіхотних мін заборонене міжнародним гуманітарним правом. Окрім того, прикордонна застава розташована в центрі населеного пункту Мілове, тому на мінах могли підірватися й мирні жителі, насамперед діти.

Того ж дня на блокпосту сил АТО у Волноваському районі Донецької області військовослужбовці Збройних Сил України, пильно оглядаючи один з легкових автомобілів, виявили значну кількість вибухової речовини — понад 130 кг у тротиловому еквіваленті, а також приховані гранати на розтяжках. Вибухівку знешкодили.

Терористи всіляко намагаються зашкодити просуванню сил АТО вглиб території Донецької та Луганської областей. Вони добре розуміють, що це неминуче призведе до остаточної ізоляції їхніх угруповань від постачання.

Розвідка також повідомляє про дезертирство цілих загонів терористів, які, рятуючи своє життя, намагаються втекти від ударів сил АТО. Але є й такі, хто не планує складати зброю, сподіваючись на подальшу підтримку Росії. Для цього в місті Свердловськ найбільш затяті терористи накопичили сили та засоби для подальшого перекидання в напрямі міст Сніжне, Торез та Ровеньки. Терористи не припиняють ігнорувати всі міжнародні норми і правила ведення війни. Так, при здійсненні евакуації поранених з одного з блокпостів був розстріляний з мінометів санітарний автомобіль. Втрати уточнюються. Двічі з БМ-21 «Град» був обстріляний аеродром Луганськ, а з мінометів — блокпост у районі населеного пункту Макарове. Після мінометного обстрілу терористи здійснили невдалу спробу атакувати наших десантників, які утримують позиції неподалік населеного пункту Піски.

11 серпня підрозділи АТО активно наступали відразу в кількох напрямках: Донецьк, Луганськ, Алчевськ — Стаханов, Торез — Сніжне. Бойовики зазнали великих втрат у живій силі та техніці. Найбільших втрат терористи зазнали в районі Іловайська та його передмісті, у селищі Зелене на Донеччині. Також сили АТО заблокували значну кількість бойовиків та військової техніки у Красному Лучі Антрацитівського району Луганської області.

ГЕРОЯМ — СЛАВА!

Й ОДИН ТАНК У ПОЛІ ВОЇН

Бій у селищі Піски, що в передмісті Донецька, став прикладом високої професійності, бойового духу та героїзму військовослужбовців Збройних Сил України. Розташований тут опорний пункт терористів був зусібіч оточений будинками. Використання авіації та артилерії виключалося. Тож наші підрозділи могли розраховувати лише на підтримку танків.

Екіпаж танка під командуванням командира танкової роти танкового батальйону 93-ї окремої механізованої бригади оперативного командування «Південь» капітана Олександра Лавренка у складі танкової роти за підтримки механізованого взводу отримав завдання захопити та знищити опорний пункт терористів. Це не лише відкривало можливість закріпитися на підступах до обласного центру, а й розірвати кільце оточення навколо підрозділів Збройних Сил України на території Донецького аеропорту. Після отримання бойового наказу екіпаж танка капітана Олександра Лавренка, до складу якого входили військовослужбовці за призовом по мобілізації навідник молодший сержант Олександр Вохромєєв та механік-водій солдат Андрій Кулягін, атакував ворога. Зав'язався бій.

На блокпосту терористів було два танки та кулеметні розрахунки. За блокпостом були розташовані мінометна батарея та снайперські позиції.

Прямим пострілом з танка капітан Олександр Лавренко підбив одну з бронемашин противника. Наступними влучними пострілами були знищені кулеметні розрахунки та два автобуси терористів.

Ворог огризався. По броні зацокотіли великокаліберні кулі, вдарили протитанкові гранатомети, атакувала мінометна батарея. Серед наших з'явилися поранені. Увірвавшись на блокпост противника, екіпаж танка вогнем з танкової гармати та кулемета прикривав дії механізованого підрозділу та евакуаційної групи.

Відступивши, терористи перегрупувалися та атакували блокпост, намагаючись відновити контроль над селищем. Екіпаж танка капітана Олександра Лавренка першим вийшов назустріч ворогові, знищив дві мінометні обслуги терористів і значно відірвався від основних сил танкової роти. Ворог зосередив усю свою злість на відважних танкістах. Били з усього, що було. Ухиляючись від вогню противника, бойова машина натрапила на потужний фугас. Члени екіпажу молодший сержант Олександр Вохромєєв та солдат Андрій Кулягін загинули. Важкопоранений капітан Олександр Лавренко не здався ворогу та не допустив захоплення танка, підірвавши себе разом із бойовою машиною…

Матеріали сторінки підготував Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

Народна армія
12 серпня 2014 року

●ТРЕТЯ ЧЕРГА МОБІЛІЗАЦІЇ

Фото Олени БОНДАРЕВОЇ

ДОБРОВОЛЬЦЯМ — ПРАВО ВИБОРУ ЧАСТИНИ

У військкоматах знову гаряча пора, адже розпочалася третя черга мобілізаційного розгортання. Військкоми запевняють, що врахували ті недоліки, які були під час організації попередніх двох черг мобілізації, про що багато говорилось у суспільстві. Тож нині військове відомство та залучені до процесу держструктури озброєні чималим і навіть по-справжньому бойовим досвідом.

Проведення часткової мобілізації дозволить доукомплектувати визначені військові частини. Хоча їхній перелік є інформацією з обмеженим доступом, у військовому відомстві кажуть, що передусім це стосується частин тилового забезпечення, адже саме на цій ниві бойові дії виявили організаційні недопрацювання.

Третя черга мобілізаційного розгортання, як і дві попередні, триватиме 45 діб. За цей час необхідно встигнути оповістити військовозобов'язаних, уточнити їхні дані, провести медичні огляди кожного потенційного військовослужбовця та визначити, кого призивати. А ще прийняти техніку від підприємств національної економіки, сформувати команди, відправити за призначенням. Однієї паперової тяганини на багато безсонних ночей.

— Загалом за третю чергу ми маємо мобілізувати до семисот мешканців столиці, — розповів військовий комісар Київського міського військового комісаріату полковник Володимир Кидонь. — Це невелике завдання, зважаючи на значну кількість добровольців.

Наприклад, військовий комісар Солом'янського районного у місті Києві військового комісаріату полковник Сергій Асанов розповів, що був сильно здивований, коли у перші дні після оголошення Указу Президента про часткову мобілізацію, черга біля входу до його військкомату розтягнулася на кілька десятків метрів.

— Ми працювали до глибокої ночі, а людей менше не ставало. Довелося скоригувати робочий час, аби якнайшвидше завершити всі необхідні формальності.

До речі, те, що у військкоматах ретельному оформленню всіх документів приділяють найбільше уваги, — не чиясь бюрократична примха, а вимога часу. Поспіх, з яким подекуди проводили перші хвилі мобілізації, призвів до того, що люди часом починають сумніватися в повноцінності виданих їм на руки документів.

— Навіть найщиріші патріоти хвилюються, щоб у майбутньому держава про них не забула. Передусім у випадку поранення, смерті чи каліцтва. Навіть не про них, а про їхніх дітей, дружин, батьків, — розповів заступник Київського обласного військкома майор Юрій Ватрич. — Зараз у нас вже напрацьовані алгоритми, тож усі необхідні документи ми готуємо швидко і якісно. А також виправляємо раніше допущені помилки, якщо такі виявляються.

Взяли у військкоматах до уваги й гіркий досвід із забезпеченням мобілізованих. Невідпрацьована система давала збої, тож багато що робилося «в ручному режимі».

— Під час першої та другої черг мобілізаційного розгортання в нас дійсно були деякі проблеми із забезпеченням штатними матеріально-технічними засобами, — пригадав заступник київського обласного військового комісара — начальник відділу обліково-мобілізаційної роботи підполковник Юрій Абальмасов. — Наприклад, постійно доводилося в ручному режимі коригувати, кому і куди розподіляти обмундирування. Часто комусь чогось не вистачало. Але в підсумку всі отримали належне. Хоча нам при цьому довелося вислухати чимало «теплих» слів і особисто від мобілізованих, і з екранів телевізорів.

Нині Київщина оповіщена на сто відсотків. Але це не означає, що тим, хто не отримав повістки, але за всіма критеріями мав би, можна спокійно відсидітися. Останнім часом зміни до законодавства суттєво лібералізували порядок обрання місця проживання та реєстрації, а покарання за порушення цих законів суто номінальне. Тому ситуація, коли повістка відправляється людині за неактуальною адресою, на жаль, досить поширена. У військкоматах кажуть: якщо відчуваєш, що можеш принести користь державі — приходь сам.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія», Олена БОНДАРЕВА, Курсант-стажист

Військовий комісар Київського міського військового комісаріату полковник Володимир КИДОНЬ:
— Одним з каменів спотикання мобілізаційного розгортання в Києві є надходження автотехніки зі сфери національної економіки. Наприклад, ми зацікавлені у вантажівках типу КрАЗ, КАМАЗ, МАЗ, а на підприємствах переважно використовуються ваговізи-іномарки. Вони не годяться для війська через високі експлуатаційні витрати та низькі експлуатаційні якості. Іншими словами, на них немає запчастин та спеціалістів з експлуатації, вони здатні їздити лише шляхами загального користування. Та й габарити в них — далеко не стандартні. А на війні потрібні прості й надійні «робочі конячки».

Голова медичної комісії Солом'янського РВК Ольга ІВЧЕНКО:
— Українці геть байдужі до власного здоров'я. У нинішніх 18–25-річних юнаків зустрічаються захворювання хребта та внутрішніх органів, як у підтоптаних чолов'яг. На сотню оглянутих — до 20–30 непридатних.

Військовий комісар Солом'янського районного у місті Києві військового комісаріату полковник Сергій АСАНОВ:
— Під час мобілізації ми надаємо перевагу тим, хто має військово-облікову спеціальність, тобто знайомий з військовою справою. Тих, хто не проходив військову службу, також призиваємо, але не на бойові посади. Добровольцям, які бажають проходити службу в певній військовій частині, ми, як правило, даємо прямий припис до обраного місця служби. Решта мобілізованих розходяться відповідно до рознарядок. До речі, зараз є потреба у водіях категорії «С», спеціалістах з гусеничної техніки та медиках.

Віталій МЕТЕЛЬСЬКИЙ:
— Сам я родом з Донбасу. Хоча давно живу у столиці, маю багато родичів і друзів у Горлівці, Макіївці, інших містах Донеччини. Тож маю інформацію з перших рук. І вона невтішна: ворог нищить Україну. Якщо на початку ще можна було й розгубитися від гасел про самодостатність, то зараз все однозначно — проти нас іде війна.

У 2008-му я проходив службу у прикордонних військах. Був кулеметником. Зараз прибув у військкомат добровільно, без повістки, бо знаю, що Україну треба боронити. Мій дід боронив Батьківщину, тепер моя черга.

Зібрав деякі речі, кілька банок консервів та сережку, яку дала мені наречена під обіцянку, що я поверну її особисто. Решту — форму, зброю, бронежилет та каску — отримаю в частині. Дзвонив друзям, які вже служать, кажуть, що тепер цього добра там вистачає.

●РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!

ТЕРНОПІЛЬЩИНА СИЛЬНА ПАТРІОТАМИ

Із обласного збірного пункту Тернопільського обласного військового комісаріату відправили у військові навчальні частини Збройних Сил України перших мобілізованих мешканців області. Більшість з них — добровольці.

За словами заступника Тернопільського об'єднаного міського військкомату майора Миколи Бойка, всі мобілізовані відправляються у військові навчальні частини, де вони відновлюватимуть свої військові навички, проходитимуть бойове злагодження.

— Хочу заспокоїти рідних і близьких: жодного військовозобов'язаного не відправляють у зону проведення АТО без належної підготовки, — наголосив майор Микола Бойко.

Серед мобілізованих, які вирушили за приписами, є й народні обранці. Так, депутат Тернопільської обласної ради, батько чотирьох дітей Тарас Пастух попросився у військо добровольцем.

— Важко сидіти на дивані й спостерігати за тим, що відбувається зараз у державі. Коли ми були з товаришами на Майдані, то не ховалися за чужі спини, вважаю, що і зараз обов'язок кожного чоловіка не ховатися за кількістю дітей та іншими статусами, які дають право не мобілізовуватися, а першими зголошуватися в рядовий, сержантський чи офіцерський склад, здобути чи відновити військову спеціальність і боронити Україну, — зазначив Тарас Пастух. — Зараз кожен має зрозуміти: якщо не зупинити ворога на кордоні, то він швидко буде в кожного вдома.

Окрім того, добровольцями до військкомату прибули й деякі тернополяни, яким далеко за п'ятдесят. Один із таких Володимир Хаценяк.

— Є сили, то чого не йти в армію? Якщо ворог топче нашу землю, то хтось же повинен її захищати. Та й молодих хлопців мені шкода, — пояснив свій вчинок патріот.

Василь ЛАБАЙ, Тернопіль

ЛЮДИ НАШОГО ВІЙСЬКА

«Тато, це я… В мене небагато часу… просто хотілося почути твій голос… Чуєш? Я хочу, щоб ти знав: я дуже всіх вас люблю… Бувай…»

«СВОЇХ У БІДІ НЕ КИДАЮТЬ…»

Після розмови з батьком на душі в Івана полегшало… Ні, він не збирався лякати рідних тим, що знаходиться за крок до смерті. Просто хотів попрощатися… мовчки. Просто думав, що до ранку не доживе, що це його останній бій.

«Ми зайняли стратегічну висоту досить швидко. За часів Другої світової війни, як розповідають підручники з історії, війська брали її протягом декількох діб, — згадує хлопець з гордістю. — Наш танк чекав на допомогу. Ми застрягли і, як мені тоді здавалося, надовго. Навіднику і механіку я дав відпочити. Понад добу вони не спали, тому були вкрай виснажені. Я вів спостереження, як раптом почув свист кулі біля скроні… снайперської кулі… Постійним монотонним обстрілом стрілець застерігав мене від необачних рухів. Здавалося, що він так само, як і ми, чекав на допомогу. Це була така собі гра — хто кого. Я чітко розумів: з хвилини на хвилину мене і моїх підлеглих може накрити ворожа артилерія. Навідник прокинувся. Заспаний, він різко підскочив на коліна, як раптом у нього над головою просвистіла куля. «Сховай голову, — кричу йому, — ми на прицілі!» Переляканий, плутаючи реальність зі сном, він ледве не відправився на той світ…»

На щастя, допомога тоді прибула вчасно, терористи відступили. Але спогади про той випадок закоренилися в пам'яті Івана надовго. Він думав, що тоді зазирнув в очі смерті, не здогадуючись, що ще більша небезпека чатує на нього попереду...

…Старший лейтенант Іван Г. проходив службу у 24-й окремій механізованій бригаді, коли його підрозділ направили в зону проведення АТО. Життєрадісний, сміливий танкіст, попри молодий вік, вже зазнав всі жахи війни.

Набутий у зоні АТО досвід Іван вважає найціннішим, але й найболючішим. Яскраво перед очами стоїть, як прагнули жити ті, хто вже пішов за обрій. До противника спочатку хлопець відчував жаль, адже «всі живі й під небом ходимо», але згодом рано в серці залишилось дещо інше…

«…Згадую, як наш танковий взвод передали на підсилення роти піхотинців. Ми переходили річку Сіверський Донець. Вони — вплав, ми прикривали на машинах. Була велика течія, дуже важко... Я допомагав змученим бійцям вибратись на берег. Серед них був їхній комбат підполковник Валерій Л. Ледь живий, змучений, він промовив захриплим голосом: «Своїх у біді не кидають, еге ж?... Дякую тобі, старлею…» А дві години по тому, після запеклого бою, я побачив його та його бійців мертвими. Відтоді жалю до ворога більше не маю…»

Війна заплутує долі, думки… Та як би воно не було, Іван завжди налаштовує себе на краще. Всім дуже хочеться миру, але доки кулі свистять, є ще робота для справжніх чоловіків.

«На початку липня ми здійснювали марш, проводили зачистку місцевості поблизу міста Сіверськ. Я завжди йду першим у колоні, так було і того разу. Ми розосередились… Я поставив сержантам завдання на оборону. Бачу — від міста до нас наближається машина. Сержант, який знаходився поряд зі мною, зняв зброю із запобіжника і прицілився. Ми зачаїлися, аби завдати раптовий удар. Водій машини наче відчув щось недобре, почав різко гальмувати… Вистрибнувши з машини, почав тікати до своїх. Ми відкрили стрільбу. У відповідь з ворожого блокпоста по наших танках почалась стрільба з АГС та РПГ. Першими ж пострілами терористи накрили вогнем і свою машину, напевно, знищуючи докази. Цей бій тривав майже годину. Ми всліпу, вони всліпу… Без результатів. Я прийняв рішення йти в обхід і знищити блокпост противника з флангу. Направляючи машину із засідки, я ризикував, але виходу не було… Треба було йти «ва-банк». У тилу ворога машину атакували… Вогонь, вибух, кров…» — розповідає Іван про обставини поранення.

Від вибуху гранати весь його екіпаж сильно постраждав. Отримавши тяжкі поранення, через шок чоловік спочатку біль не відчував, згодом знепритомнів...

Нині хоробрий танкіст вже переніс кілька операцій, йому зробили пересадку шкіри. Поранений, але незламний духом, Іван знову рветься в бій.

«Я вилікуюсь і повернусь обов'язково. Там наші хлопці… Інакше і бути не може. Своїх у біді не кидають...»

Тетяна МОРОЗ,
«Народна армія»

МУДРА НАСТАНОВА

«СИНУ, ТРЕБА ЙТИ ДАЛІ»

Коли я був ще дуже молодим священиком, радо наслідував моїх старших співтоваришів і багато проповідував про Пресвяту Богородицю, про матерів, про материнську любов.

Одного разу моя рідна мати звернула на це увагу і сказала: «Ви, священики, так багато проповідуєте про материнство у різних його видах, але ваші роздуми такі теоретичні, такі сухі, щоб говорити живо і правдиво про материнство — треба бути матір'ю».

Слова моєї матері мене дуже застановили, я відчув, що мушу признати її рацію. Від того часу, коли проповідую матерям, застерігаюсь перед моїми слухачками про поважне обмеження моєї проповіді.

Останніми тижнями було багато випадків в різних частинах України, коли матері поодиноко чи разом протестували проти відправлення їхніх синів на фронт, у небезпечну полосу збройних сутичок.

Властиво, не дуже цьому дивуюся.

Хтось може закидати цим матерям брак патріотизму, але треба їх зрозуміти, бо вони — матері.

Дозвольте одначе все ж таки сказати щось іншого.

Двадцять чи тридцять років тому з'явився фільм, в якому режисер прагнув якнайдокладніше представити життя Ісуса Христа на підставі Євангельських текстів. Але він дозволив собі включити в сюжет фільму деякі легенди.

Одна з них ось така: «Ісус несе оту поперечку хреста, до якої буде прибитий. Поруч Нього ідуть жінки, між ними Його Мати — Марія. Виснажений немилосердним бичуванням, падає під тягарем поперечки».

Згідно з легендою (а може, це не цілком легенда), Його Мати схиляється над Ним і каже: «Сину, треба йти далі».

Вона Мати, вона відчуває вповні біль материнського серця, але вона свідома, що якщо Її Сина не розіпнуть, людський рід загине, ніколи не увійде до Царства Божого.

Шановні і дорогі матері, подумайте над тим.

Не хочемо вам завдавати надмірного болю, але ваші сини — це надія нашого народу: бути собою, мати свою справді незалежну державу.

Любомир ГУЗАР,
Архієпископ-емерит УГКЦ

ВСЕНАРОДНА ПІДТРИМКА ВІЙСЬКА

МАНЕВРЕНЕ АВТО ДЛЯ ПЕРЕМОГИ

Гуманітарну допомогу з різних куточків країни відправляють волонтери в зону проведення антитерористичної операції на Сході України. Це не тільки харчі й медикаменти. Всенародна підтримка захисників Вітчизни набирає більших обертів — купують навіть автомобілі. Зокрема, коли востаннє волонтери з Вінниччини доставили вантаж батальйону «Донбас», його бійці попросили допомогти з автотранспортом.

І ось нещодавно черговий гуманітарний вантаж з Поділля доставлено в зону АТО. Серед найнеобхіднішого — тепловізори, далекоміри і прилади нічного бачення. Останні, до речі, придбали за кошти двох агроформувань на прохання земляків, які нині беруть участь у боях на Сході. Та найочікуваніше — доставили два переобладнені УАЗи.

— Завдяки мешканцям регіону спільно з членами громадської організації «Суспільні ініціативи Козятинщини» за два тижні ми зібрали 47 тис. грн, за які придбали два УАЗи, — розповів керівник проекту Віктор Заїчка. — Ветерани-афганці Вінниччини працювали від зорі до зорі, відновлюючи автівки, аби ті не підвели у критичній ситуації і справно служили нашим воякам. Вони відреставрували та переобладнали машини відповідно до технічних вказівок вояків із зони АТО.

Також мешканці району направили захисникам необхідні медикаменти, засоби гігієни, білизну, півтори тонни бутильованої води та стільки ж продуктів харчування.

Вантаж був успішно доправлений у місце розташування спецпідрозділу «Донбас» особисто керівником проекту громадської організації «Суспільні ініціативи Козятинщини» Віктором Заїчком, для якого це була вже четверта поїздка в зону АТО.

— Ми переобладнали УАЗи з карет швидкої допомоги. Вирізали кузов, укріпили корпус, поставили лавки. Словом, перебудували їх докорінним чином та обладнали всім необхідним, — говорить Віктор Заїчка.

Із зібраних коштів залишилось ще майже 9 тис. грн, за них відновлюється ще один УАЗ, який незабаром передадуть бійцям «Айдару».

Підготувала Наталія ТКАЧУК,
«Народна армія»

Народна армія
12 серпня 2014 року

МЕДІЙНІ БАТАЛІЇ

ДРУГИЙ ФРОНТ — ІНФОРМАЦІЙНИЙ

Інформаційна війна, яка ведеться Росією проти України, — це постійний пошук і використання актуальних інформаційних приводів для формування необхідної громадської думки. Наприклад, у Кремлі чудово розуміють значення мобілізації для підвищення боєздатності Українського війська.

Тому російська сторона робить численні спроби зірвати її. Зокрема, Москва почала створювати інформаційні перешкоди для її планового проведення. Мета очевидна — зрив процесу поповнення ресурсу сил АТО й демонстрація нібито неспроможності українського керівництва.

Що ж стало причиною використання мобілізації як інформаційного приводу?

По-перше, успіхи українських сил АТО у зоні бойових дій. Добові зведення свідчать про успішний наступальний характер бойових дій, звільнення населених пунктів і витіснення терористичних угруповань у бік російського кордону.

По-друге, консолідація всього українського народу після незаконної анексії Росією Криму. На момент початку АТО переважна більшість населення всіх регіонів країни демонструвала бажання стати на захист рідної землі на Сході України. Відзначався небачено високий рівень патріотизму й національної свідомості людей.

По-третє, підйом військового потенціалу України, зростаюча затребуваність військово-промислового комплексу. Налагоджується створення нової техніки, виробництво й ремонт діючих зразків. Окрім того, Україна найближчими місяцями чекає на військово-технічну допомогу від США й НАТО.

По-четверте, створено потужну іноземну «інформаційну платформу», яка підтримує антитерористичну операцію на Сході України й засуджує дії Росії. Платформу представлено інформаційними агентствами, аналітичними центрами й спеціальними службами зацікавлених країн.

Як бачимо, за порівняно невеликий термін Україна змогла створити досить потужну систему протидії агресії Росії на Донбасі. Проте, як казали древні мудреці, наймічніші ворота відкриваються зсередини.

Втім усі перераховані вище чинники нічого не варті, якщо в Україні не працює на повну силу система інформаційної безпеки держави. Як інакше пояснити той факт, що в нашій пресі частіше й активніше обговорюється небажання воювати, ніж необхідність проведення мобілізації? Виходить, що у воєнний час патріотизм і державність в Україні стали другорядними темами.

Гонитва більшості українських ЗМІ за «смаженими» фактами, скандалами, «невинними жертвами» примусили відкласти теми патріотизму й обов'язку перед країною на другий план.

Вийшов парадокс — російські й деякі українські ЗМІ висвітлюють тему мобілізації в Україні в майже однаковій риториці. Ось заголовки деяких українських видань:

«Під час третьої черги мобілізації ще не призвали жодного запорожця», «Протестуючі проти мобілізації заблокували дороги «Чернівці — Житомир», «Близько півтисячі людей блокують автошляхи у Чернівецькій області через мобілізацію», «На Закарпатті вже другий день блокують трасу «Київ-Чоп» з протестами проти мобілізації», «В Одеській області жінки перекрили дорогу через АТО» тощо.

Після прочитання будь-якої з цих статей, навряд чи комусь захочеться йти у військкомат.

Проте матеріал роз'яснювального і стриманого характеру все ж таки вдалося знайти — «Третя хвиля мобілізації на Тернопільщині почалася» (Міський портал Тернополя). Порівняльний аналіз недоречний.

Поки що українська сторона недостатньо здійснює інформаційний захист від зовнішньої агресії.

Для зриву процесу мобілізації в Україні російські пропагандисти застосовували такі прийоми, як контрастне зображення подій, дезінформування, демонстративні дії, залякування тощо. Ось деякі тези з російських джерел:

«У місті Миколаїв підпалено військкомат. За час проведення АТО на Донбасі загинуло 325 військових, отримали поранення різного ступеня важкості понад 1200 людей…», «На Буковині сотні селян перекривають дороги й виходять на мітинги…», «Українці масово здаються у полон…», «Складаються поголовні списки чоловіків, які підлягають мобілізації…», «В Івано-Франківській області приведено в підвищену готовність сили СБУ й МВС у зв'язку з мітингами біля військкоматів…», «На Закарпатті минулої ночі жителі перекривали дороги в пошуках тих, хто складає «мобілізаційні списки».

Інформаційний вплив Кремля для зриву мобілізації використовує різні форми: публікації у ЗМІ, телерепортажі й радіопередачі. Найпоширенішими стали акції висловлення невдоволення родичами призовників керівництву військових комісаріатів.

В обумовлений час зо 20 осіб збираються біля будівлі військкомату. Туди ж прибувають «замовлені» журналісти. Юрба мітингарів в агресивній формі висловлює вимоги щодо поліпшення забезпечення в зоні конфлікту (засоби захисту, боєприпаси, їжа, побутові умови), дотримання правових норм при відправленні в зону АТО (позначки в усіх документах військовослужбовця), залишення в сім'ї годувальника тощо.

При цьому, якщо представник військкомату йшов на діалог з протестувальниками й намагався конкретно розібратися в тому чи іншому епізоді, мітингарі своїх прізвищ не називали й тут же розходилися. Така неадекватна поведінка юрби притаманна замовним мітингам.

Отже, мобілізація в Україні стала інформаційним приводом для чергової інформаційної кампанії Росії проти нашої держави.

Метою інформаційної кампанії РФ проти України щодо мобілізації є нав'язування думки про непотрібність і хибність додаткового призову військовозобов'язаних для створення резерву сил АТО.

Активність російської сторони свідчить про те, що Україна на правильному шляху. Система забезпечення інформаційної безпеки нашої країни потребує вдосконалення. Зокрема — необхідне посилення контрпропагандистської роботи.

Загалом практика показує, що Україна дуже швидко вчиться. Тому нинішню ситуацію не слід драматизувати. Краще зосередити зусилля на розв'язанні наявних проблем.

В'ячеслав ГУСАРОВ,
ІАЦ РНБО

«Міноборони Росії заявило, що Українська армія застосувала під час обстрілу житлових кварталів міст та інших населених пунктів на Сході країни фосфорні бомби. Про це заявив представник Головного оперативного управління генштабу збройних сил Російської Федерації генерал-майор Віктор Познихір. Окрім того, у використанні фосфорних бомб і бактеріальної зброї військовослужбовців України звинувачували і терористи самопроголошених Донецької та Луганської «народних республік».

Альона КОЧКІНА.

Типовий приклад впливу через «сіру френдзону». Автор має імя, прізвище, ідентифікатор (фото) та навіть є знайомим знайомого або навіть другом. Тому його твердження не викликають сумнівів і сприймаються за правду.

ОДКРОВЕННЯ УЧАСНИКА ПОДІЙ

ЧИ СТАНЕ ЛУГАНСЬК СВЯТОГРАДОМ?

У червні цього року соціологічною службою Центру Разумкова проводилося дослідження з метою визначити ставлення українців до Володимира Путіна і політики стосовно нашої країни. З'ясувалося: переважна більшість українців ставляться до лідера сусідньої держави негативно, а близько половини опитаних жителів Донбасу його підтримують. Ось і в Луганську багато хто бачив себе громадянином Росії. Помешкання тих, хто був не згоден, позначали свастикою. Час розставив усе по місцях. Та все ж таки автору цих рядків довелося відчути цю «свастику» на собі.

…Телефонний дзвінок пролунав у середу, 25 червня. Голос у трубці повідомив, що анкета оброблена і на мене чекають.

— Хто чекає? — запитали домочадці.

Довелося пояснити: так, мовляв, і так: викликають на військові збори, буду готуватися до від'їзду. Чесно кажучи, дещо покривив душею: викликали не на збори, а в батальйон «Донбас», де сам виявив бажання служити. Просто не хотів, щоб близькі хвилювалися… На всяку реакцію очікував, але тільки не таку ...

— Отже, будеш стріляти по мирних людях, по мамі, по Олі? Знаєш хто ти після цього? Фашист! Забирай свої манатки і геть!..

…Мені пощастило: хтось щойно відмовився від поїздки, і мені дістався його квиток. Ніч провів у залі очікування, ледве дочекався відправлення поїзда. На вокзалі в цей час було як завжди велелюдно.

Вагон похитувало. Діти пустували. Хтось грав у карти. Але в більшості люди говорили про наболіле: стріляють дедалі ближче, в когось у місті Щастя снарядом зруйнувало будинок, один хлопчина пішов чергувати на блокпост, а додому не повернувся...

Моя сусідка Світлана їхала до рідних у Полтаву.

— Нам обіцяли, що ми будемо чимось на кшталт АР Крим — більше коштів залишатиметься в області, а не розподілятиметься по всій країні. Донбас же годує всю Україну…

У сусідній плацкарті сперечалися, чи треба було брати участь у референдумі.

— Я не брав участі й вам би не радив, — лунав чоловічий голос.

— А я голосувала, — відповідав жіночий. — Чому? Просто хотілося краще жити.

Один вагон, а скільки думок! Але всіх цих різних людей об'єднувало одне: відтепер вони — біженці.

Луганськ... У цьому місті я пішов у перший клас, тут на кладовищі Гостра Могила вічним сном сплять бабуся і дідусь... Коли бабуся була жива, я часто приїжджав до неї в гості. Із задоволенням гуляв вулицями, їв морозиво в сквері Молодої Гвардії...

Дитяча пам'ять зберегла безліч будівельних кранів, що чимось нагадували журавлів. Хіба міг знати я тоді, якими величезними темпами в місті велося капітальне будівництво! Буквально на очах зростали житлові масиви. На ту пору Луганськ був великим індустріальним центром не тільки України, а й усього Радянського Союзу. У ньому працювали десятки фабрик, заводів. На роботу в місто їхали не лише з усієї округи, а й з усіх регіонів СРСР.

Луганчани старшого віку з вдячністю згадують ім'я Володимира Шевченка, який 12 років (1961–1973) керував Луганською областю. Ні до Шевченка, ні, головне, після нього Луганськ не знав такого будівельного буму.

…Останнє десятиліття минулого століття майже вбило Луганськ як місто. Це було схоже на те, як локомотив замість тунелю налетів на скелю. Міркування про наслідки розпаду Радянського Союзу, недолугість планової економіки і підводні рифи ринкової — все це, на моє переконання, переливання з пустого в порожнє. Новий час вимагав і мислити по-новому. Як, наприклад, Герой України Тетяна Молчанова, яка вдихнула життя у «вбитий» до неї м'ясокомбінат, і на всю країну розкрутила торгову марку «Луганські делікатеси». Роль особистості залишилася. Більше того — вона зросла. Ось тільки вектор енергії багатьох відомих людей Луганщини і самого Луганська змінився в напрямку власної кишені та амбіцій, що сьогодні зрештою означає одне — державну зраду.

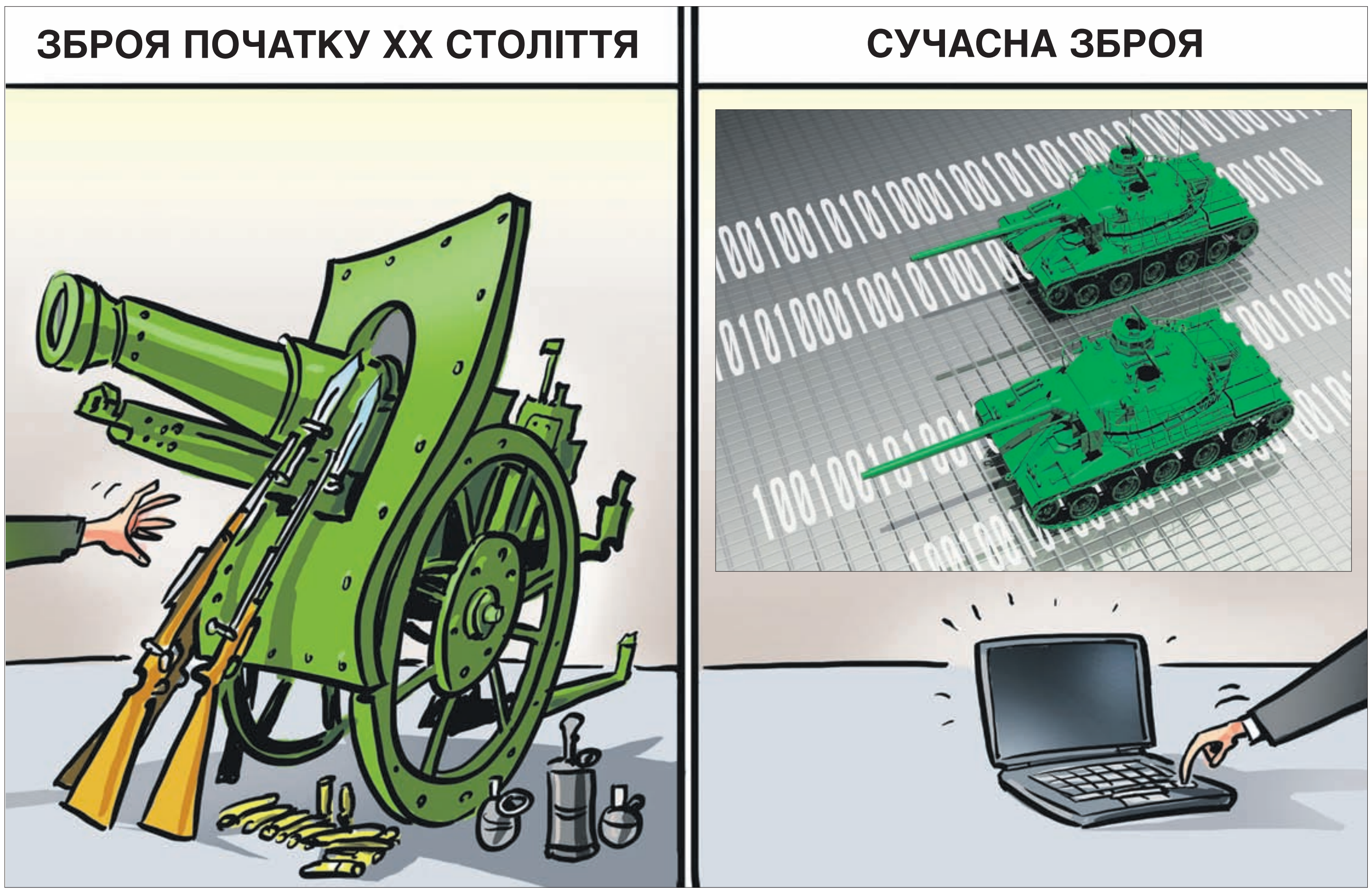
Трампліном для їхнього сходження кар'єрними щаблями став комсомол — «кузня кадрів» партії, що прославилася свого часу знесенням церковних бань. Не тільки бань. Цікава закономірність — луганські «комсомолята», що вийшли в «люди», так чи інакше причетні до знищення відомих на всю країну підпри-

ІТ-ПРОТИСТОЯННЯ

УКРАЇНСЬКА РЕАЛЬНІСТЬ: НЕОГОЛОШЕНА КІБЕРВІЙНА

Нещодавно в соціальних мережах з'явилися світлини відбитого в терористів танка ІС-2. Бойову машину часів Другої світової війни терористи зняли з постаменту в одному з міст Східної України, встановили кулеметне озброєння і використовували в бойових діях проти українських військ. Звісно, старенький танк був радше пропагандистською зброєю в руках тих, чиї «деди ваєвалі». Насправді ж арсенал, який використовують російські найманці та місцеві бандити у війні з Україною, — найсучасніший, йдеться навіть і про кіберзброю.

Свою «боєздатність» кібертерористи продемонстрували 29 липня поточного року, коли сайт Президента України протягом кількох годин був підданий потужній DDoS-атаці і прес-служба глави держави була змушена розсилати власну інформацію через інформагентства. Відповідальність за атаку взяли на себе хакери з так званої групи «Кіберберкут», заявивши у своєму повідомленні про намір і в подальшому здійснювати такі акції. Хто нацькував цих кібертерористів, стало очевидно відразу. Фактом атаки на сайт миттєво зацікавились у Росії.

Для того, щоб зрозуміти, наскільки серйозними можуть бути наслідки повномасштабного російського вторгнення в український кіберпростір, варто пригадати російсько-грузинську війну 2008 року, коли значною мірою були підірвані телекомунікаційні можливості Грузії. Атакуючи грузинські ресурси, російські хакери задіяли сотні IP-адрес, діяли на розташованих у США популярних сайтах і в соціальних мережах. Грузинська сторона офіційно визнала поразку в цьому інформаційному протистоянні, окремо відзначивши слабкість у плануванні бойових операцій з боку Об'єднаного штабу Збройних сил Грузії, низьку ефективність практичного застосування інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів захисту інформації, новітніх засобів розвідки, зв'язку, безпілотних комплексів та інших високотехнологічних систем озброєння.

Завдання, які виконуються із застосуванням кіберзброї, фахівці розподіляють на три рівні: тактичний, стратегічний та спеціальний.

Тактичний рівень включає ускладнення чи вибіркове призупинення діяльності телекомпаній, операторів стільникового зв'язку, провайдерів Інтернету, відомчих локальних обчислювальних мереж тощо. Це призводить до дезорганізації чи ускладнення діяльності систем управління транспортом, енерго- й газопостачанням, порушення діяльності систем управління об'єктами критичної інфраструктури, включно з банківською сферою, підприємствами атомної, хімічної, нафтопереробної промисловості тощо.

Вражає й перелік стратегічних можливостей хакерського втручання в життєдіяльність державних органів. Це і розкриття державних кодів і шифрів, перехоплення й дешифрування листування вищих посадових осіб держави, несанкціонований доступ до державних баз даних, розкрадання, навмисне спотворення або знищення інформації, завдання програмної або апаратної шкоди комп'ютерним системам стратегічного рівня.

Спеціальні завдання, які здатна виконувати кіберзброя мають чітко виражений військовий характер. Насамперед йдеться про несанкціонований доступ до систем управління зброєю та імітацію примусового запуску окремих елементів ракетної чи іншої зброї, блокування систем управління військами, передачу у війська хибних наказів і директив.

Зважаючи на наявність реальної небезпеки для українських державних та військових органів управління, було організовано зустріч з фахівцями провідних іноземних компаній, що працюють у галузі кібербезпеки, де обговорювалися питання, які стосуються специфіки українського кіберпростору та певних параметрів його захисту.

За словами директора компанії Intel в Україні Дмитра Калити, корпорація готова надати Україні допомогу у створенні потужного захисту вітчизняного кіберпростору. Це і пропозиції стратегічного характеру щодо захисту від хакерських атак та несанкціонованого доступу до локальних мереж і цілком конкретні технічні рішення.

А представник компанії McAfee представив новітню розробку компанії, не лише здатну протидіяти вірусам, а й спроможну накопичувати дані та обмінюватися інформацією про «шкодоносії».

Нині пропозиції вивчаються відповідними українськими фахівцями. Так чи інакше, а український фронт у кіберпросторі потрібно негайно укріплювати, і робота в цьому напрямку вже ведеться. Комп'ютерні війни давно не належать до жанру наукової фантастики, тож маємо перемогти й у цій битві.

Іван СТУПАК,
«Народна армія»

ємств, які вони навпаки повинні були піднімати. «Великі патріоти землі Луганської», як писав письменник Павло Правий, замість пошуку інвестицій, замість того, щоб знайти для цих підприємств нових власників, здатних вдихнути в них життя, вважали за краще остаточно вбити їх і розграбувати на брухт. А що таке «вбити й пограбувати»? Це означає зробити безробітними тисячі й тисячі людей. «Комсомолята» почали молитися на золотого тільця. І цим зрадили Батьківщину.

…Зовсім випадково я опинився серед натовпу на мітингу, що зібрався під Луганською держадміністрацією 2 березня 2014 року. Один з керівників Луганської області там привселюдно закликав вважати нелегітимними центральні органи влади і в разі чого звернутися за допомогою до братської Росії. У відповідь йому натовп скандував: «Молодці!» Минуло п'ять місяців, і той же чиновник заявив... про «перезавантаження свідомості луганчан».

«Перезавантаження свідомості» — цікаве словосполучення... Вожді Луганщини почали «перезавантажувати» свідомість луганчан задовго до появи так званої «ЛНР». Вони наполягали: справжні вороги Донбасу — Степан Бандера, НАТО, «Гейропа». Мовляв, їх треба боятися і згуртовуватися.

8 травня 2010 року. У сквері ім. Молодої Гвардії — відкриття пам'ятника «Жителям Луганщини, загиблим від рук карателів-націоналістів з ОУН-УПА». Пам'ятник — композиція з фігур прив'язаної до стовпа матері, дитини і чоловіки зі зв'язаними мотузкою руками. Я дивився — вражає. І грошей, кажуть, на пам'ятник було витрачено чимало. Одного не міг усвідомити: коли ж це «упівці» ходили по полях Луганщини та розстрілювали зі «шмайсерів» нещасних колгоспників.

А все просто. Луганським «вождям» уже тоді треба було формувати образ ворога, яким лякали довірливих людей. На відкритті пам'ятника були присутні «кращі» люди Луганщини — депутати від Партії регіонів, очільники міста та області. І навіть депутат Державної Думи Росії Костянтин Затулін (куди ж без нього)! Лунали й відповідні промови.

Павло Правий, звертаючись до людей, писав, що це їм («кращим» людям Луганщини) потрібно, щоб луганчани переймалися за російську мову, боялися «Правого сектора» і «нациків», ненавиділи «бандер». Бо поки вони цим зайняті, їм не до запитань, чому зарплата металургів в Алчевську така мізерна і куди дівається решта…

Тепер, коли поїзд давно прибув до місця призначення, і я знаю, що робити далі, подивимося на так звану «генеральну сукупність» опитуваних людей, що підтримують Путіна та його інтервенцію. Хто вони?

Дійсно, є серед опитаних представники «старої» інтелігенції. Бабуся мого знайомого 40 років пропрацювала у школі. Вийшовши на пенсію не змирилася з розміром виплати. Пішла по інстанціях. І таки домоглася того, щоб їй підвищили пенсію! Нещодавно вона заявила онукові, що пенсію їй платить «уряд» ЛНР. І їй байдуже, що рахунок, з якого надходять кошти, не змінився.

Мій сусід Віктор (йому було близько п'ятдесяти) працював на шахті. Шахту закрили — виявилася нерентабельною. Пішов на «копанку» («смотрящий» — зараз «народний губернатор» так званої ЛНР Валерій Болотов), платили там більше, але без «соцпакета». Останні місяці все позичав у мене по 2 грн…

Тільки потім я зрозумів: саме стільки коштує 200-грамовий стаканчик самогону, який люб'язно пропонує бабця, котру також люб'язно прикриває дільничний інспектор. Віктор помер у квітні цього року, «згорів» від самогонної отрути. Між іншим, він теж був у захваті від ЛНР: «Росія. «Російський світ». Ось що нам потрібно»…

У пам'яті спливли слова людини, яка десять років пропрацювала в одній з шахт: «Антрацит, Стаханов, Ровеньки та й сам «його величність Луганськ», де безробітних, хоч греблю гати, — справжня «кузня кадрів» сепаратистів. А що вдієш? Роботи немає. Майбутнього немає. А вони обіцяють за голову вбитого офіцера Української армії тисячі доларів США. Що ж ви думаєте? Люди «клюють» на це ...»

То хто ж вони? Пенсіонери, які тужать за радянською юністю, колишні зеки, «улюбленці вдачі»... І ще одне… Вигнали ж мене з дому не «улюбленці вдачі», а красиві на вигляд інтелігентні люди. Може, надивилися програм російського телебачення? Українські канали в Луганську давно відключили ...

Я дізнався цікавий факт: виявляється, за 220-річну історію Луганська (саме стільки років нашому місту виповниться у 2015-му), його перейменовували шість (!) разів. Напевно, немає на планеті ще такого «міста-хамелеона». Цікаво не тільки це: кожного разу «чергове» перейменування як би відкривало нову сторінку в історії міста: місто-Завод, місто-Революція, місто-Індустрія... Сьогодні Луганськ — це місто-Руїна...

Втім, якщо вірити старцю Філіппу Луганському, назва міста зміниться всьоме, і надалі воно називатиметься Святоград Луганський. «Це буде справжній Рай на землі, — сказала мені одна бабуся, — але для цього, онучок, треба багато попрацювати»...

Вадим РИБАЛЬЧЕНКО,
Луганськ–Київ

Народна армія
12 серпня 2014 року

ВІД ДУШІ

ДИТЯЧИЙ МАЛЮНОК — ОБЕРІГ СОЛДАТСЬКОГО СЕРЦЯ

Журналістка зі Львова Галина Тарадайка передала на передову через військових журналістів, які виконують завдання в прес-центрі АТО, конверт з дитячими малюнками. Учні початкових класів середніх шкіл Львова намалювали та написали солдатам, що беруть участь в АТО, свої побажання.

— Я думаю, що це дуже важливо й актуально для хлопців там, на передовій. Тож передайте, будь-ласка, їм ці дитячі побажання, сподівання та мрії, — наголосила Галина.

Першу партію малюнків військові кореспонденти передали на один із блокпостів, що охороняє важливу дорожню розв'язку неподалік міста Дебальцевого на Донеччині. Коли військові побачили в них у руках пачку розмальованого паперу, то підійшли всі. Навіть ті, хто відпочивав після нічного чергування. Хлопці брали малюнки, дуже уважно розглядали їх, а потім обережно ховали до кишень.

— Ви зрозумійте, це для нас як оберіг від усього злого. В нашому наметі, що в базовому таборі, такими малюнками завішана ціла стіна. Також бійці носять їх з собою і вірять, що так їх омине ворожа куля, — розповів командир підрозділу Сергій.

Він через військових кореспондентів передав вітання юним патріотам: «Передайте діткам, що вони роблять для нас важливу справу — ще раз нагадують, що ми визволяємо Україну заради їхнього щасливого майбутнього, — додав воїн.

Окремі слова подяки екіпаж танка, що прикриває блокпост, попросив передати маленькому художнику, який чомусь не підписав свій малюнок (можливо, ще писати не вміє). Адже він зобразив їхню бойову машину. Відтепер цей дитячий витвір висить у танку на почесному місці.

Інф. «НА»

НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

Людмила РОМАНЮК,
Дружина ветерана ЗС України, мама двох синів-офіцерів

СИНУ

Синочку рідний, моя ти кровинко!
Серцем благаю: живим повернись!
Мужній, мій сильний, моя ти дитинко,
Теплим промінчиком знову всміхнись.

Як я чекаю тебе й пишаюсь!
Важко тобі, знаю, милий, пробач.
Ворог проклятий зайшов в нашу хату,
Тож боронити її настав час.

Хто би подумав, що в мирній країні,
У ніжній, ласкавій моїй стороні
Посиплеться з неба смертельне намисто,
І краплями крові зійде на траві.

Ночі безсонні, тривожні світанки
Закінчаться, сину, ти віриш мені?
І день посміхнеться барвистим серпанком,
І донечка ручки простягне тобі.

РАЗОМ — МИ СИЛА!

«УКРАЇНЦІ ПІДТРИМУЮТЬ СВОЇ ЗБРОЙНІ СИЛИ»

Футболки з таким написом аж до кінця вересняноситиме весь колектив Київського музею-квартири Павла Тичини. Музейники охоче змінили свою корпоративну форму — білі блузи й шалі фіолетового кольору — на патріотичне вбрання і закликають усіх долучитися до акції.

— Через громадську ініціативу «Люта Справа» ми придбали футболки, які тепер будуть нашим одягом, аж поки останній російський найманець не залишить нашу землю, — запевнили у музеї.

Це вже не перша така акція, що проводиться музеєм на підтримку наших захисників Вітчизни. За словами його директора Тетяни Сосновської, музейники долучилися до доброї справи, коли стало відомо, що бійці АТО просять забезпечити їх книжками. Тож вони передали солдатам на Схід невеличкі збірки з віршами поета. На першій сторінці книжки вони написали: «Повертайся додому живим!» І розпочали нову акцію зі збору літератури для армії.

Працівники музею сподіваються, що збірки віршів Павла Тичини додадуть солдатам сили духу.

Інф. «НА»

СВІТОВИЙ РЕКОРД

118 ВІДЖИМАНЬ ЗА ХВИЛИНУ!

ТАКЕ ДОСЯГНЕННЯ ЮНИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПРИСВЯТИВ УКРАЇНСЬКИМ ВІЙСЬКОВИМ

Одразу двох світових рекордів за один день досяг 17-річний атлет із Івано-Франківська Микола Дронь. Хлопець за півхвилини 68 разів віджався на пальцях. Таким чином він перевершив світовий рекорд семирічної давнини чеченця Жабраїла Азізаєва. На цьому українець не зупинився і вже за кілька хвилин після перепочинку встановив другий рекорд. 118 віджимань від підлоги, опираючись на пальці, але вже за хвилину. Попереднім світовим досягненням були 105 віджимань.

Спортом Микола почав займатися з 7 років, а в 13 всерйоз замислився про встановлення світового рекорду.

Володимир Рекша, переможець чемпіонату світу серед стронгменів у ваговій категорії до 110 кілограмів, який спостерігав за процесом встановлення рекорду, зазначив:

— Миколі лише 17 років, і це стимулює нас зафіксувати його рекорди, адже попередні встановлювали дорослі чоловіки, а тому його сьогоднішній рекорд значно важливіший.

За словами Миколи Дроня, свої рекордні досягнення він присвятив українським бійцям, які зараз воюють на Сході України.

Інф. «НА»

ФОТОФАКТ

Чарівні дівчата зі Згурівки, що на Київщині, влаштували патріотичний флешмоб на підтримку українських військових, які боронять мир на Сході країни.

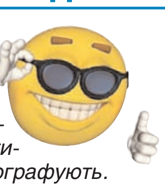
ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 12–14 серпня:
Малохмарно, місцями мінлива хмарність. Без опадів, лише 12 серпня на заході, а вночі і на сході, 13 серпня на півночі та заході, 14 серпня лише на заході місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер переважно змінних напрямків, 5–10 м/с, при грозі пориви 15–20 м/с. Температура повітря 12–13 серпня вночі +16...+21°С, на півдні та сході до +24°С; вдень на заході +22...+27°С, на решті території +26..+31°С, місцями до +34°С; 14 серпня вночі +17...+22°С, на півдні та сході до +25°С; вдень на заході +25...+30°С, на решті території +30..+35°С, місцями до +37°С.

По Києву та області на 12–14 серпня:
Мінлива хмарність. Переважно без опадів, лише 13 серпня місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер переважно змінних напрямків, 5–10 м/с, при грозі пориви 15–20 м/с. Температура повітря вночі +17...+22°С; вдень 12–13 серпня +27..+32°С, місцями до +34°С, 14 серпня +30..+35°С.

МИТЬ РОЗРЯДКИ

Якщо у вас правильна осанка, розумні очі і загадкова посмішка, отже ви вже помітили, що вас фотографують.

***

Ну і колектив! Один прикидається розумним, щоб більше платили, а інший — дурником, щоб менше працювати.

***

Зустрічаються дві співробітниці. Одна одній:
— Я зараз була у шефа і у мене дві новини. Одна гарна, а інша погана. З якої почати?
— Давай з поганої.
— Мене звільнили...
— А яка ж гарна?
— І тебе теж!

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10738
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 36610

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Володимир КОРНІЯКА
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Юлія ГОРБАНЬ, Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua